

Určení nicotnosti usnesení valné hromady

Podá-li akcionář návrh na určení nicotnosti usnesení valné hromady, a učiní-li tak předmětem řízení otázku, zda sporné usnesení trpí vadami způsobujícími jeho nicotnost, může jinému akcionáři, majícímu opačný názor (tj. že sporné usnesení je rozhodnutím valné hromady a že vyvolává zamýšlené právní účinky), svědčit naléhavý právní zájem na takovém (opačném) určení. O obou návrzích by přitom bylo třeba vést společné řízení, jehož účastníky by byli dotčení akcionáři (jako navrhovatelé) a společnost.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 Cdo 4727/2016-124, ze dne 19.9.2018)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatelky KSK Invest Limited, se sídlem v St. H., Spojené Království, zastoupené Mgr. R.P., advokátem, se sídlem v P., za účasti KSK Consulting a. s., se sídlem v P., o určení nicotnosti usnesení valné hromady, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 75 Cm 154/2013, o dovolání společnosti MAG Holdings Limited, se sídlem v St. H., Spojené Království, zastoupené Mgr. M.H., advokátem, se sídlem v P., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 8. 2015, č. j. 7 Cmo 4/2015-91, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 8. 2013, č. j. 75 Cm 154/2013-19, ukončil účast společnosti MAG Holdings Limited (dále též jen „společnost M.“) v řízení, neboť v projednávané věci jde o řízení podle § 9 odst. 3 písm. b) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále též jen „o. s. ř.“), jehož účastníky jsou toliko navrhovatel a společnost, jejíž valná hromada přijala napadené rozhodnutí. Jelikož se v tomto řízení nejedná o právech společnosti M., která je akcionářem společnosti KSK Consulting a. s., jejíž valná hromada přijala napadená usnesení (dále též jen „společnost KSK“), soud ukončil účast společnosti M. postupem podle § 94 odst. 4 o. s. ř.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 7. 8. 2015, č. j. 7 Cmo 4/2015-91, k odvolání společnosti M. rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Odvolací soud vyšel z toho, že:

- 1) Návrhem podaným dne 21. 6. 2013 se navrhovatelka domáhá určení, že usnesení valné hromady společnosti KSK přijatá dne 22. 6. 2010, 16. 12. 2010 a 31. 1. 2011 (dále též jen „napadená usnesení“), „nejsou usneseními valné hromady“, „nemají právní účinky“ a akcie vydané na základě napadených usnesení ze dne 22. 6. 2010 a 16. 12. 2010 (dále jen „sporné akcie“), „nejsou cennými papíry“ a „nejsou s nimi spojena žádná práva a povinnosti“.
- 2) Sporné akcie upsala společnost M.
- 3) Soud prvního stupně vyloučil usnesením ze dne 1. 7. 2013, č. j. 75 Cm 154/2013-18, návrh v části, v níž se navrhovatelka domáhá určení, že sporné akcie „nejsou cennými papíry“ a „nejsou s nimi spojena žádná práva a povinnosti“, k samostatnému projednání a rozhodnutí. Řízení o této části návrhu se vede pod sp. zn. 13 Cm 223/2013.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně uzavřel, že účastníky řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti jsou navrhovatel a ti, o jejichž právech má být v řízení jednáno. Za osobu, o jejichž právech má být jednáno, je pak považována akciová společnost, jejíž

valná hromada přijala napadené usnesení. Tato společnost je podle odvolacího soudu „nositelům práv a povinností, prvotně pro ni je zásadní, zda usnesení její valné hromady je či není platné“.

Uvedené závěry pak – podle názoru odvolacího soudu – platí i pro řízení o určení nicotnosti usnesení valné hromady, což plyne i z § 200e odst. 5 o. s. ř. „Nepodá-li akcionář sám návrh na vyslovení neplatnosti či nicotnosti usnesení valné hromady, není účastníkem takového řízení z titulu osoby, o jejíchž právech a povinnostech má být v řízení jednáno. Tato práva a povinnosti jsou vztahena k valné hromadě, a potažmo tak ke společnosti, o jejíž valnou hromadu jde.“

Proti usnesení odvolacího soudu podala společnost M. dovolání, majíc je za přípustné podle § 237 o. s. ř., neboť napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky, zda lze ve smyslu § 94 odst. 1 o. s. ř. považovat společníka (akcionáře) společnosti za účastníka řízení o určení nicotnosti usnesení valné hromady podle § 200e odst. 1 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2013, v případě, kdy výsledek řízení má přímý vliv na velikost jeho podílu (a míru jeho účasti) ve společnosti, v judikatuře odvolacího soudu dosud neřešené.

Dovolatelka poukazuje na to, že rozhodnutí o nicotnosti napadených usnesení představuje závazné vyřešení předběžné otázky v jiném řízení vedeném mezi stejnými účastníky (o určení „nicotnosti“ akcií nabytých na základě těchto usnesení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 13 Cm 223/2013). Vyhoví-li soud návrhu na určení nicotnosti napadených usnesení valné hromady, bude to mít „dalekosáhlé důsledky“ pro dovolatelku v řízení o určení „nicotnosti“ akcií. Takový důsledek by se rovnal odepření spravedlnosti a ve svém důsledku (snížení podílu dovolatelky ve společnosti KSK) i porušení jejího práva na ochranu vlastnictví, zaručeného článkem 11 Listiny základních práv a svobod.

Podle přesvědčení dovolatelky je výklad § 94 odst. 1 o. s. ř. učiněný soudy obou stupňů formalistický. V projednávané věci je totiž jednáno o právech a povinnostech dovolatelky. Navrhovatelka se prostřednictvím tohoto řízení snaží změnit poměr akcionářských podílů (který je dnes 50 : 50) tak, aby získal většinu hlasů i zisku společnosti KSK.

Dovolatelka poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 9. 1996, sp. zn. IV. ÚS 230/95, ze dne 29. 6. 2005, sp. zn. I. ÚS 83/04, a ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1106/08, a dovozuje, že obdobně jako v označených věcech by i v nyní projednávané věci měla být, jako akcionář společnosti, účastníkem řízení.

Podle názoru dovolatelky jsou účastníky řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady nejen navrhovatel a společnost, ale také „akcionáři či společníci této společnosti a další subjekty, pokud řízení má dopad na jejich práva ve společnosti“. Proto navrhuje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí soudů obou stupňů zrušil.

Navrhovatelka považuje napadené rozhodnutí za správné, majíc za to, že otázku předestíranou dovolatelkou Nejvyšší soud již zodpověděl v usneseních ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1982/2011, a ze dne 15. 4. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1266/2013, jejichž závěry se uplatní i pro řízení o určení nicotnosti usnesení valné hromady. Názor dovolatelky, podle něhož by účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti či nicotnosti usnesení valné hromady měla být každá osoba, pro niž může být rozhodnutí „nějakým způsobem relevantní“, považuje za neudržitelný a v praxi nerealizovatelný. Závěr odvolacího soudu koresponduje i s rozhodovací praxí Ústavního soudu, konkrétně se závěry usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2447/08. Proto navrhuje, aby Nejvyšší soud dovolání zamítl.

Nejvyšší soud předesílá, že rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. 12.

2013) se podává z článku II bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a dále z části první, článku II bodu 2 zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. k zodpovězení otázky procesního práva dovoláním otevřeného, na jejímž vyřešení napadené rozhodnutí závisí, v judikatuře dovolacího soudu dosud neřešené.

S ohledem na datum zahájení řízení v projednávané věci (21. 6. 2013) jsou pro další úvahy Nejvyšší soudu významná níže citovaná ustanovení občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2013 (srov. článek II, bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony).

Podle § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř. krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve statusových věcech obchodních společností, družstev a jiných právnických osob podle části první, druhé a čtvrté obchodního zákoníku a o zrušení evropské společnosti a evropské družstevní společnosti s likvidací za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství a zvláštním zákonem vydaným k jeho provedení.

Podle § 94 o. s. ř. v řízení, které může být zahájeno i bez návrhu, jsou účastníky navrhovatel a ti, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno (odstavec první, věta první). Jestliže se řízení účastní ten, o jehož právech nebo povinnostech se v řízení nejedná, soud usnesením jeho účast v řízení ukončí (odstavec čtvrtý).

Podle § 200e o. s. ř. pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až g) a w) je příslušný krajský soud, u něhož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku (odstavec první věta první). Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větou první. Rozhoduje se usnesením (odstavec třetí). V řízení o neplatnosti usnesení valné hromady obchodní společnosti nebo členské schůze družstva rozhodne soud o tom, že dotčené usnesení valné hromady nebo členské schůze je nicotné, i bez návrhu (odstavec pátý).

Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu k účastenství v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady akciové společnosti či společnosti s ručením omezeným se podává, že:

- 1) Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je řízením ve statusových věcech obchodních společností ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř. (srov. z aktuální judikatury usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3307/2016, a judikaturu v něm citovanou).
- 2) V řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je jednáno především o právech a povinnostech společnosti, jejíž valná hromada napadené rozhodnutí přijala. Dalším osobám, jejichž práva nebo povinnosti mohou být v řízení dotčeny, zakládá § 131 odst. 1 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obch. zák.“), aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.
- 3) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je kromě navrhovatele pouze společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala.

Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1982/2011, k jehož závěrům se Nejvyšší soud opakovaně přihlásil (srov. za všechna rozhodnutí např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2853/2016).

Jakkoliv v poměrech právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 nebylo usnesení valné hromady akciové

společnosti (či společnosti s ručením omezeným) považováno za právní úkon (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2008, sp. zn. 29 Cdo 3646/2008), bylo vždy projevem vůle společnosti (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2005, sp. zn. 29 Odo 258/2005). Právě proto je také společnost, o projev jejíž vůle jde, účastníkem řízení, jehož předmětem je posuzování platnosti tohoto projevu vůle (v takovém řízení je jednáno o právech a povinnostech této společnosti ve smyslu § 94 odst. 1 věty první o. s. ř.).

Nejvyšší soud si je vědom toho, že případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady jakožto projevu vůle akciové společnosti může mít dopady i do poměrů akcionářů společnosti (jakožto osob „tvořících“ společnost coby právnickou osobu korporativního typu) či členů jejích orgánů (typicky tam, kde vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady má vliv na jejich setrvání ve funkci, popř. na obsah jejich vztahu ke společnosti). Nicméně tyto osoby (nepodaly-li návrh na vyslovení neplatnosti) nejsou účastníky řízení, neboť v něm není jednáno o jejich právech a povinnostech ve smyslu posledně označeného ustanovení. Na tom nic nemění ani skutečnost, že případné dotčení práv či povinností společnosti může mít (a zpravidla má) zprostředkovaně dopad i na společníky (akcionáře) jakožto osoby „tvořící“ společnost (korporaci).

Skutečnost, že případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může mít dopad i na osoby, které se tohoto řízení neúčastní, ostatně reflektuje i ustanovení § 131 odst. 3 písm. b) obch. zák.

Jinak řečeno, ne každého, jehož se závěr o neplatnosti usnesení valné hromady může ve svých důsledcích dotknout, lze považovat za osobu, o jejíž právech a povinnostech je v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady jednáno ve smyslu § 94 odst. 1 věty první o. s. ř.

Uvedené závěry opakovaně shledal ústavně konformními i Ústavní soud. I podle jím přijatého výkladu platí, že účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je vedle navrhovatele (či navrhovatelů) toliko společnost, jejíž valná hromada přijala napadená usnesení. Uvedený závěr Ústavní soud vyslovil i v situaci, kdy se účasti v řízení neúspěšně domáhali členové orgánů společnosti, kteří byli napadenými usneseními odvoláni z funkce či do této funkce zvoleni, a jejichž postavení se případné vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady ve svých důsledcích bezesporu může dotknout (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2008, sp. zn. I. ÚS 1604/08, ze dne 19. 3. 2009, sp. zn. III. ÚS 2447/08, či ze dne 9. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 407/17).

Představa dovolatelky, že účastníkem řízení jsou vždy a bez dalšího všichni, kterých se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může ve svých důsledcích dotknout, bez ohledu na to, jaký je jejich počet, zda jsou (a mohou být) soudu známi a zda o svoji účast v řízení stojí, není udržitelná a ve svém důsledku by vedla v řadě případů k tomu, že by navrhovateli nebylo možné poskytnout soudní ochranu, neboť by řízení reálně nebylo možné vést.

Taktéž řízení o určení nicotnosti usnesení valné hromady (resp. o určení, že zde takové usnesení není, případně že nejde o usnesení valné hromady) je řízením ve statusových věcech obchodních korporací ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o. s. ř., jehož předmětem je posouzení, zda napadený projev vůle (společnosti) má (zamýšlené) právní účinky, resp. zda jde vůbec o projev vůle (přičitatelný) společnosti.

Účastníkem řízení je – ze stejných důvodů jako v případě řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady – navrhovatel a dále společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala (měla přijmout) a o projev jejíž vůle jde (má jít).

Rozdíl mezi neplatností a nicotností usnesení valné hromady spočívá v závažnosti vad, které napadené usnesení tíží, a v důsledcích, které tyto vady způsobují. V případě vad způsobujících toliko

neplatnost usnesení valné hromady platí, že se vyslovení neplatnosti usnesení mohou domáhat toliko taxativně vypočtené osoby (srov. § 131 odst. 1 a § 183 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2043/2016, či ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. 29 Cdo 2236/2016), návrh může být podán pouze v zákonem určené prekluzivní lhůtě (srov. § 131 odst. 1 a § 183 obch. zák.) a v jiném řízení (než v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady) nelze platnost usnesení valné hromady posuzovat, neurčuje-li zákon jinak (§ 131 odst. 8, § 183 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2018, sp. zn. 27 Cdo 3347/2017). Nebyla-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena soudem, je třeba je považovat za platné, bez ohledu na to, zda při jeho přijímání nebo jeho obsahem byly porušeny právní předpisy, společenská smlouva či dobré mravy. Výjimku může stanovit pouze zákon (§ 131 odst. 8 obch. zák. a např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3347/2017, jakož i judikaturu v něm citovanou).

Naopak závěr o nicotnosti usnesení valné hromady lze přijmout v jakémkoliv řízení, tj. jak v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (§ 200e odst. 5 o. s. ř. a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 29 Cdo 3397/2010), tak i jako řešení předběžné otázky v jiném řízení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 29 Odo 1138/2005, uveřejněné pod číslem 55/2008 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3656/2012). Určení nicotnosti se lze domáhat i samostatným návrhem, má-li navrhovatel na takovém určení naléhavý právní zájem [§ 80 písm. c) o. s. ř.], přičemž okruh potenciálních navrhovatelů není (s výjimkou požadavku naléhavého právního zájmu) výslovně limitován (zpravidla však půjde právě o osoby vypočtené v § 131 odst. 1 obch. zák.) a právo podat návrh není omezeno žádnou lhůtou (byť plynutí času bude zpravidla mít význam pro posuzování naléhavého právního zájmu).

Vadou způsobující nicotnost usnesení může být např. nedostatek působnosti valné hromady rozhodnout o určité záležitosti (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 6. 2000, sp. zn. 32 Cdo 500/2000) či skutečnost, že rozhodnutí v působnosti valné hromady přijala osoba, jež nebyla oprávněna vykonávat práva jediného společníka (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3247/2009). Na rozdíl od závěru o neplatnosti usnesení valné hromady (jenž může být přijat pouze v řízení podle § 131 odst. 1 obch. zák. a dále v řízení o povolení zápisu skutečnosti založené usnesením valné hromady do obchodního rejstříku - § 131 odst. 8 obch. zák.), může závěr o nicotnosti usnesení (resp. tom, že zde takové usnesení není či že nemá žádné právní účinky) přijmout i sama společnost. Učiní-li tak, bude vycházet z toho, že zde žádné usnesení valné hromady není (resp. z toho, že sporné usnesení nemá žádné právní účinky), aniž by pro takový závěr bylo nezbytné rozhodnutí soudu.

Bude-li mít např. akcionář na rozdíl od společnosti za to, že sporné usnesení není postiženo vadou způsobující jeho nicotnost, může se domáhat návrhem k soudu určení, že sporné usnesení je usnesením valné hromady (a že vyvolává zamýšlené právní účinky), bude-li mít na takovém určení naléhavý právní zájem [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Účastníkem takového řízení bude nepochybně (vedle navrhovatele) společnost.

V případě vad způsobujících pouze neplatnost usnesení valné hromady rozhodnutí soudu o tom, že sporné usnesení je platné, zásadně nepřichází v úvahu; není-li neplatnost usnesení vyslovena, je usnesení platné, bez ohledu na případné vady jej tížící. Na takovém určení by zásadně nebyl dán naléhavý právní zájem.

Jinými slovy, na rozdíl od (pouhé) neplatnosti usnesení valné hromady lze v případě sporu o to, zda určité usnesení valné hromady zde je či nikoliv (zda jde o usnesení valné hromady a zda má právní účinky), vést jak řízení o určení nicotnosti usnesení, tak i řízení o určení, že sporné usnesení je usnesením valné hromady. Lze si představit i situaci, kdy návrh podají jak akcionáři mající za to, že

sporné usnesení je nicotné, tak akcionáři dovozující, že jde o usnesení valné hromady (vyvolávající zamýšlené právní účinky).

Ze stejných důvodů, pro které zákon vyžaduje, aby s řízením o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady bylo spojeno každé další řízení o neplatnosti téhož usnesení (§ 131 odst. 12 obch. zák.), je nezbytné, aby i o různých návrzích na určení nicotnosti usnesení valné hromady, popř. na určení, že určité usnesení valné hromady není nicotné (že jde o usnesení valné hromady), bylo vedeno společné řízení (srov. obdobně i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2008, sp. zn. 29 Odo 1019/2006, ze dne 2. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 1202/2009, či ze dne 26. 10. 2010, sp. zn. 29 Cdo 3856/2010).

Podá-li akcionář návrh na určení nicotnosti usnesení valné hromady, a učiní-li tak předmětem řízení otázku, zda sporné usnesení trpí vadami způsobujícími jeho nicotnost, může jinému akcionáři, majícímu opačný názor (tj. že sporné usnesení je rozhodnutím valné hromady a že vyvolává zamýšlené právní účinky), svědčit naléhavý právní zájem na takovém (opačném) určení. O obou návrzích by přitom bylo třeba vést společné řízení, jehož účastníky by byli dotčení akcionáři (jako navrhovatelé) a společnost.

Jinak řečeno, akcionář, mající za to, že určité usnesení valné hromady není nicotné, je rozhodnutím valné hromady a vyvolává zamýšlené právní účinky, se může domáhat určení, že tomu tak je, má-li na takovém určení naléhavý právní zájem. Takový návrh by pak bylo nutné projednat ve společném řízení s dříve podaným návrhem na určení nicotnosti sporného usnesení valné hromady (srov. výše), v důsledku čehož by se tento (v pořadí druhý) navrhovatel stal účastníkem řízení zahájeného již dříve (návrhem prvního akcionáře).

Promítnuto do poměrů projednávané věci to znamená, že dovolatelka není účastnicí řízení, neboť nepodala ani návrh na určení nicotnosti sporných usnesení, ani návrh na určení, že tato usnesení nejsou nicotná a že jde o usnesení valné hromady společnosti KSK.

Jelikož se dovolatelce nepodařilo zpochybnit správnost napadeného rozhodnutí, Nejvyšší soud, který neshledal ani vady řízení, k nimž u přípustného dovolání přihlíží v souladu s § 242 odst. 3 o. s. ř., zamítl dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)